

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12523/2023
15.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ... , чији је пуномоћник Миона Михаиловић, адвокат из ... , против тужене Република Србија, Министарство унутрашњих послова, Сектор за ванредне ситуације, чији је законски заступник Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2262/22 од 14.12.2022. године, у седници одржаној 15.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2262/22 од 14.12.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2262/22 од 14.12.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 33555/2020 од 01.12.2021. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде штете исплати 968.348,00 динара са законском затезном каматом од 01.12.2021. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу у коме је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу исплати затезну камату на 968.348,00 динара од 01.11.2019. године до 01.12.2021. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 187.091,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је предлог тужиоца за ослобађање од плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2262/22 од 14.12.2022. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Тужилац је поднео одговор на ревизију. Трошкове ревизијског поступка је тражио и определио.

По оцени Врховног суда, у овом спору нема места одлучивању о посебној ревизији из разлога предвиђених одредбом члана 404 ЗПП. Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне штете настале на пољопривредним културама тужиоца услед елементарне непогоде (града). Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за примену члана 404. став 1. ЗПП, јер су нижестепене пресуде, донете уз примену релевантог материјалног права, у складу са судском праксом Врховног касационог суда и Врховног суда по питању одговорности тужене за накнаду штете због непредузимања мера заштите од елементарних непогода. Осим тога, спорно правно питање – питање застарелости потраживања накнаде штете и постојања доприноса оштећеног, везана су за конкретно чињенично стање у решењу спорног односа странака, па нису питања од општег интереса ни у интересу равноправности грађана.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 26.06.2018. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 968.348,00 динара.

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из изложених разлога Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова састава одговора на ревизију, одбијен је на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер одговор на ревизију није потребан ради вођења парнице, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић